

LOHJAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

**Lohjan kaupunginvaltuusto
14.1.2015 § 5
Voimaantulo: 29.6.2017 (KHO 29.6.2017)**

**§ 25
Lohjan kaupunginvaltuusto
14.2.2018 § 22**

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 §	Tavoite	
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	
4 §	Paikalliset olosuhteet ja määritelmät	
2 LUKU	JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN	4
5 §	Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella	
6 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset	
7 §	Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	
8 §	Lannan, virtsan, säilörehunpuristenesteen ja jätevesilietteen levittäminen	
3 LUKU	JÄTTEET JA KEMIKAALIT	11
9 §	Jätteiden käsittely kiinteistöllä	
10 §	Vaaralliset jätteet	
11 §	Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy	
12 §	Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely	
13 §	Polttonesteiden jakelu	
4 LUKU	MELUA AIHEUTTAVA TOIMINTA	17
14 §	Häiritsevää melua koskevat määräykset	
15 §	Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	
16 §	Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito	
17 §	Yleisötilaisuuksien järjestäminen	
5 LUKU	MAALÄMPÖKAIVOT	20
18 §	Maalämpöjärjestelmien rakentaminen	
6 LUKU	VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN	20
19 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	
20 §	Tiedot vesialtaiden kaivamisesta	
21 §	Tiedot pohjavesialueelle rakennettavista kiinteistä polttonesteen jakelupisteistä	
7 LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	21
22 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	
23 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset	
8 LUKU	VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET	21
24 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	
25 §	Siirtymäkausimääräykset	
26 §	Aikaisempien määräysten kumoaminen	

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi, joten niiden tulee perustua lain säännöksiin tai niiden nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti.

Pykälässä viitataan ympäristönsuojelulain 1 lukuun Yleiset säännökset, missä on säädetty mm. lain tarkoitus soveltamisala ja määritelmät.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan määräykset antaa kunta.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä hoitaa kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan kunnan määräämä toimielin.

2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, viranhaltijalle siten, kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Kuntien ympäristöhallintolain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

2.4 Ympäristönsuojeluviranomaiselle eli ympäristö- ja rakennuslautakunnalle on tarkoituksenmukaista antaa oikeus päivittää määräyksissä informatiivisena (kursiivilla) olevia tekstiosuuksia ajan tasalle. Seurattavat säännökset saattavat muuttua nopeastikin ja säännösten ajan tasalla pitämiseksi mahdollisimman joustava menettely on tarpeen.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Määräykset koskevat perusosiltaan koko kuntaa. Tietyillä erityisalueilla, jotka on määriteltävä määräysten 4 §:ssä, voidaan antaa perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä, jolla valtuutetaan kunnat antamaan ympäristönsuojelumääräyksiä, rajataan samalla sitä, mitä määräyksiä voidaan antaa. Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraisia tai ilmoitusvelvollisia toimia. Niiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ko. luvassa tai ilmoituksen johdosta tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät myöskään koske toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksista säädetään valtioneuvoston asetuksessa ja joka rekisteröidään. Määräykset eivät voi myöskään koskea puolustusvoimien toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräys syrjäytyy, jos myöhemmin annetaan ylemmänasteinen normi samasta asiasta. Esimerkiksi valtioneuvoston asetusta talousjätevesien puhdistamisesta tulee noudattaa ylemmän asteisena normina, jos ympäristönsuojelumääräykset eivät johtaisi yhtä hyvään puhdistustasoon. Määräystä ei saa antaa myöskään siten, että se on ristiriidassa jo olemassa olevan ylemmänasteisen normin kanssa. Määräyksillä ei siten voida lieventää esimerkiksi ilman tai vesien suojelemiseksi asetet-

tuja päästönormeja, ja toisaalta niiden paikalliselle kiristämiseksi on osoitettava riittävät paikallisista olosuhteista johtuvat perusteet. Myöskään esimerkiksi kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain mukainen puhtaanapito-velvollisuus ei estä antamasta määräyksiä ankarammasta velvollisuudesta katujen pölyämisen vähentämiseksi säädösten soveltamisalan erilaisuuden vuoksi.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestykset ja terveydensuojelujärjestykset. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua.

4 § Paikalliset olosuhteet ja määritelmät

Ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevana. Esimerkiksi melua saattaa olla tarpeen säännellä taajaan rakennetuilla alueilla tai virkistysalueilla, mutta ei välttämättä muualla. Vesistöjen rannalla lomarakentaminen sekä maa- ja metsätalous saattavat aiheuttaa omia sääntelytarpeita. Jätevesien johtamiselle ja maanalaisten polttoainesäiliöiden sijoittamiselle ympäristönsuojelulliset vaatimukset voivat perustellusti olla tiukemmat tärkeillä pohjavesialueilla ja vesistöjen rannoilla kuin muilla alueilla.

Ympäristönsuojelun ja ympäristön pilaantumisen ehkäisy, poistaminen ja vähentäminen edellyttää tarkennettuja määräyksiä seuraavilla alueilla:

taajaan rakennettu alue, jolla tarkoitetaan lähinnä asema- (ja entistä rakennus) kaavoitettua aluetta. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä mm. ympäristön pilaantumisesta johtuvia terveyst- ja naapuruussuhdehaittoja.

rantavyöhyke, jolla tarkoitetaan rantavyöhykettä, joka ulottuu keskimäärin 100 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

pohjavesialue, jolla tarkoitetaan sellaista pohjavesialuetta, joka on luokiteltu yhdyskunnan vedenhankinnan kannalta tärkeäksi I tai II luokan pohjavesialueeksi. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä mm. pohjaveden pilaantumista.

vesistöllä tarkoitetaan vesilain 587/2011 3 §:n mukaisia järviä, lampia, jokia, puroja ja muita luonnollisia vesialueita sekä tekojärveä, kanavaa ja muita keinotekoisia vesialueita. Vesistönä ei kuitenkaan pidetä ojaa, noroa ja lähdeettä.

2 LUKU JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset voivat koskea jätevesien puhdistusmenetelmiä tai etäisyysvaatimuksia rantavyöhykkeellä, kiinteän polttoaineen käyttöä määrätyillä alueilla, ajoneuvojen pesun rajoittamista tietyillä alueilla ja öljyn erotuskaivojen edellyttämistä pesupaikoilla sekä muita vastaavantapaisia seikkoja. Edelleen ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan yksilöidä alueellisesti talousjätevesien puhdistusvaatimuksia. Määräyksissä voi olla tarvittaessa ajoitusmääräyksiä olemassa olevien laitteistojen tason parantamiselle.

Jätevesien käsittelyvaatimuksesta saavat ilman eri hakemusta poiketa kaikki ne kiinteistöt, joiden kiinteistöllä vakituisesti asuva haltija tai haltijat ovat täyttäneet 68 vuotta, kun ympäristönsuojelulain muutos (196/2011) tuli voimaan eli 15.3.2011. Vapautus on kytketty vain kiinteistön haltijan ikään ja edellytyksenä on, että kiinteistön haltija tai haltijat asuvat kiinteistöllä vakituisesti, joten se ei koske vapaa-ajan kiinteistöjä. Jätevesis-

tä ei myöskään saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Poikkeus koskee vain jätevesien käsittelyvelvollisuutta eikä muita mahdollisia velvollisuuksia, kuten velvollisuutta liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitseva kiinteistö vesihuoltolaitoksen vesi- ja viemäriverkoston.

5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella

Näitä ympäristönsuojelumääräyksiä on noudatettava talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa. Sen lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelulain 155 § ja 156 §:iä sekä valtioneuvoston antaman talousjätevesien käsittelyä koskevan asetuksen määräyksiä (209/2011).

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella kiinteistön jätevesien käsittely järjestetään yleensä kiinteistökohtaisesti. Jätevesiviemäriverkoston ulkopuolella asuu merkittävä osa kaupungin asukkaista. Näillä alueilla puutteellisesti käsiteltyjen jätevesien osuus muodostaa vesistöjemme kuormituksesta merkittävän osan. Jätevesien osalta suurin ongelma on niiden sisältämien ravinteiden aiheuttama vesistöjen rehevöityminen ja pohjavesien laadun heikkeneminen. Nämä määräykset on annettu keskitetyn viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset koskevat lähinnä jäteveden käsittelyjärjestelmien sijoittamista, teknisiä vähimmäisvaatimuksia sekä järjestelmän toiminnan valvontaa ja tarkkailua.

Määräyksissä on määritelty ne jätevesien käsittelyn vähimmäisvaatimukset, joilla katsotaan voitavan ehkäistä ympäristön pilaantuminen. Määräykset koskevat asuinkäytössä olevien kiinteistöjen jätevesien käsittelyä. Mikäli yritys- ja teollisuustoiminnan jätevedet ovat määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöjen jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa vastaavia määräyksiä. Muissa tapauksissa jätevesien johtaminen edellyttää ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaista lupaa, mikäli jäteveden johtamisesta voi aiheutua vesilaissa tarkoitetun vesistön, ojan, noron tai lähteen pilaantumista.

5.1 Jätevesiviemäriverkon ulkopuolella olevat asemakaava-alueet

Määräyksellä halutaan estää maaperän pilaaminen alueella, jolle on tulossa tiheä asutus, mutta jossa viemäriverkkoa ei ole vielä rakennettu. Tällaisella alueella erityisesti vesikäymäläjätevedet aiheuttavat suurimman riskin terveys- ja ympäristöhaittojen osalta. Käytännössä edellytyksenä on umpikaivojärjestelmä, josta syystä tämä vaatimus on asetettu määräykseen. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon ja 20 §:n yleisiin periaatteisiin. Päästöt saattavat myös aiheuttaa 17 §:n vastaista pohjaveden pilaamista. Ranta-asemakaavat on suljettu pois, koska ranta-asemakaava-alueilla on yleensä riittävästi tilaa rakentaa jätevesijärjestelmät ja lisäksi rantavyöhykkeellä on tiukemmat jätevesien käsittelyvaatimukset.

Jätevesijärjestelmää koskevista vaatimuksista ja velvollisuudesta liittyä jätevesiviemäriverkkoon voi hakea poikkeamista näiden määräysten 22 § nojalla. Mikäli kiinteistö sijaitsee vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella, on kiinteistö velvollinen liittymään laitoksen vesijohtoon ja jätevesiviemäriin. Liittymisvelvollisuudesta voidaan poiketa vesihuoltolain (119/2001) pykälien 10 § ja 11 § nojalla.

Vesihuoltolaki 119/2001, muut. 22.8.2014 (Laki vesihuoltolain muuttamisesta 681/2014):

10 § Kiinteistön liittäminen vesihuoltolaitoksen verkostoon

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella oleva kiinteistö on liitettävä laitoksen vesijohtoon ja jätevesiviemäriin.

Taajaman ulkopuolella kiinteistöä ei kuitenkaan tarvitse liittää vesihuoltolaitoksen vesijohtoon, jos:

- 1) kiinteistön vesihuoltolaitteisto on rakennettu ennen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen hyväksymistä; ja*
- 2) kiinteistöllä on käytettävissä riittävästi terveysuojelulaissa säädetty laatuvaatimukset täyttävää talousvettä.*

Taajaman ulkopuolella kiinteistöä ei tarvitse liittää vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin, jos:

- 1) kiinteistön vesihuoltolaitteisto on rakennettu ennen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen hyväksymistä ja jätevesien johtamisessa ja käsittelyssä noudatetaan, mitä ympäristönsuojelulaissa (527/2014) säädetään; tai*
- 2) kiinteistöllä ei ole vesikäymälää ja sen jätevesien johtamisessa ja käsittelyssä noudatetaan, mitä ympäristönsuojelulaissa säädetään.*

Edellä 1 momentissa säädetyn estämättä vesihuoltolaitos saa kieltäytyä liittämästä laitoksen vesijohtoon tai jätevesiviemäriin kiinteistöä, jonka vedenkulutus tai jolta jätevesiviemäriin johdettavan jäteveden laatu tai määrä vaikeuttaisi laitoksen toimintaa tai laitoksen edellytyksiä huolehtia tyydyttävästi muiden kiinteistöjen vesihuollosta.

11 § Liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen myöntää hakemuksesta toistaiseksi voimassa olevan tai määräaikaisen vapautuksen 10 §:ssä tarkoitettua kiinteistön liittämisvelvollisuudesta tässä pykälässä säädetyn perusteiden. Ennen vapautuksen myöntämistä vesihuoltolaitokselle ja kiinteistön omistajalle tai haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi. Lisäksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä vapauttamisesta kunnan terveysuojeluviranomaisen lausunto.

Vapautus liittämisvelvollisuudesta on myönnettävä, jos:

- 1) liittäminen verkostoon muodostuisi kiinteistön omistajalle tai haltijalle kohtuuttomaksi, kun otetaan huomioon kiinteistön vesihuoltolaitteiston rakentamisesta aiheutuneet kustannukset, liittamisestä aiheutuvat kustannukset, vesihuoltolaitoksen palvelujen vähäinen tarve tai muu vastaava erityinen syy; ja*
- 2) vapauttaminen ei vaaranna vesihuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella.*

Edellä 2 momentissa säädetyn lisäksi edellytyksenä vesijohtoon liittämisvelvollisuudesta vapauttamiselle on, että kiinteistöllä on käytettävissä riittävästi vaatimukset täyttävää talousvettä. Edellytyksenä jätevesiviemäriin liittämisvelvollisuudesta vapauttamiselle on 2 momentissa säädetyn lisäksi, että kiinteistön jätevesien johtaminen ja käsittely voidaan järjestää ympäristönsuojelulaissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

5.2 Pohjavesialueet

Jätevesien käsittelylle pohjavesialueella on asetettu näissä määräyksissä omat edellytyksensä. Pohjavesialueelta jätevesien haitta-aineet voivat kulkeutua pohjaveteen aiheuttaen ympäristö- ja terveyshaittoja sekä juomaveden pilaantumista. Tästä syystä

pohjavesialueella jätevesien imeyttäminen maaperään tai johtaminen käsittelemättöminä ojaan on kielletty. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan kuitenkin käsitellä tiiviissä jätevedenkäsittelyjärjestelmässä ja johtaa sen jälkeen ensisijaisesti pohjavesialueen ulkopuolelle. Erityistapauksissa puhdistetut jätevedet voidaan johtaa kiinteistöillä sellaiseen paikkaan, josta ei aiheudu pohjaveden pilaantumiskäsittelemättömiä, jos se on tontin olosuhteista johtuen perustellusti mahdollista. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 17 §:n pohjaveden pilaamiskieltoon ja 20 §:n yleisiin periaatteisiin sekä 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon.

5.3 Rantavyöhykkeet

Rantavyöhykkeellä jätevesien johtaminen ojaan aiheuttaa hyvin helposti vastaavaa vesistön pilaantumista kuin jätevesien johtaminen suoraan vesistöön. Vesikäymälän rakentaminen on kielletty ilman tieyhteyttä olevilla kiinteistöillä ja saarilla. Määräyksen tarkoituksena on estää vesikäymälän rakentaminen paikkoihin, joissa säiliöiden tyhjentäminen ei ole mahdollista pysyvää tieyhteyttä käyttäen. Kielto ei koske saaria, joihin on pysyvä tieyhteys.

Kohdassa 5.4.2 on annettu suojaetäisyyksiä jätevesien käsittelylaitteistojen ja puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisesta, rantavyöhykkeellä suojaetäisyys on 100 metriä, kun jätevedessä on mukana käymäläjätevedet. Kiinteistöillä, joilla ei ole mahdollisuutta erotella käymäläjätevesiä pesuvesien joukosta tulee johtaa jätevedet umpisäiliöön. Määräyksestä voidaan erityistilanteissa poiketa, mutta silloin tulee harkittavaksi valtioneuvoston asetuksen talousvesien käsittelystä viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (209/2011) 4 §:n mukaiset jätevesien puhdistustasovaatimukset koskien pilaantumiselle herkkiä alueita, jolloin talousjätevesien ympäristöön joutuvaa kuormitusta on vähennettävä orgaanisen aineen (BHK7) osalta vähintään 90 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 40 prosenttia verrattuna hajajätevesiasetuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Jäljempänä 5.4.1 kohdassa määriteltyjen vähimmäisvaatimusten lisäksi rantavyöhykkeellä tulee ottaa huomioon tulva-alueen erityispiirteet ja tulvan vaikutus jäteveden puhdistuslaitteistojen toimintaan. Keskeisintä on sijoittaa jätevesien käsittelylaitteistot tulva-alueella siten, että estetään jätevesien huuhtoutuminen tulvan aikana suoraan vesistöön. Imeytysputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen tulvatason yläpuolelle.

Suomen ympäristökeskus, ympäristöministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö ovat julkaisseet vuonna 1999 oppaan "Ylimmät vedenkorkeudet ja sortumariskit ranta-alueille rakennettaessa", joka sisältää suosituksia alemmista rakentamiskorkeuksista. (Ympäristöopas nro 52. Suomen ympäristökeskus 1999). Oppaan tietoja voi soveltaa myös jätevesirakennelmiin.

5.4 Muut alueet

Määräyskohdassa viitataan ympäristönsuojelulain 155 ja 56 §:iin, joissa on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta ja annettu valtioneuvostolle valtuutus säätää talousjätevesistä seuraavasti:

155 §

Jos kiinteistöä ei ole liitetty viemäriverkostoon eikä toimintaan tarvita tämän lain mukaisista lupaa, jätevedet on johdettava ja käsiteltävä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Talousjätevedet on käsiteltävä ennen niiden johtamista maahan, vesistöön taikka ojaan, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen no-roon. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa

156 §

Talousjätevesien käsittelyä varten kiinteistöllä tulee olla jätevesien käsittelyjärjestelmä, jonka tulee soveltua käyttökohteeseensa ottaen huomioon kiinteistön käytöstä aiheutuva käsittelemättömän talousjäteveden kuormitus, muun jätevesijärjestelmän ominaisuudet, ympäristön pilaantumisen vaara ja ympäristöolosuhteet, kuten kiinteistön sijainti ranta-alueella taikka tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella.

Jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava, rakennettava ja ylläpidettävä siten, että sillä voidaan kohtuudella normaalikäytössä olettaa saavutettavan valtioneuvoston asetuksessa talousjätevesien käsittelylle tarkemmin määriteltävä käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen perustuva riittävä puhdistustaso orgaanisen aineen, fosforin ja typen osalta. Riittävä puhdistustaso tulee määrittää siten, että sillä voidaan saavuttaa ympäristönsuojelun kannalta kokonaisuutena tarkastellen hyväksyttävä kuormituksen taso ottaen erityisesti huomioon valtakunnalliset vesiensuojelun tavoitteet. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset vaadittavasta puhdistustasosta ja talousjätevesien kuormituksesta ympäristöön sekä jätevesijärjestelmän suunnittelusta, käytöstä ja huollosta ja lietteen poistamisesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun puhdistustason sijasta sovelletaan ankarampia puhdistusvaatimuksia, jos niistä muualla laissa säädetään tai sen nojalla säädetään tai määrätään. Mainittua puhdistustasoa ei myöskään sovelleta alueella, jota koskevat 19 §:n mukaan annetut, ympäristöolosuhteista johtuvat puhdistustasoa koskevat kunnan ympäristönsuojelumääräykset. Valtioneuvoston asetuksella säädetään ohjeellisesta puhdistustasosta, joka talousjätevesien puhdistuksella tulisi saavuttaa, jos kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä asetetaan 2 momentissa tarkoitettua ankarampia vaatimuksia.

Kiinteistökohtaisen jätevesijärjestelmän rakentamisesta ja muuttamisesta ja niiden edellyttämästä luvasta sekä käyttö- ja huolto-ohjeesta on lisäksi voimassa, mitä niistä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) säädetään.

Paikalliset olosuhteet voivat edellyttää edellä mainitun ympäristönsuojelulain mukaisen yleisvelvoitteen sekä asetuksella säädettyjen jätevesien käsittelyyn liittyvien toimenpiteiden tarkentamista ja yksilöimistä. Määräyksillä voidaan mm. tarkentaa milloin muiden kuin vesikäymäläjätevesien määrää on pidettävä niin vähäisenä, että ne voidaan johtaa käsittelemättä maahan ilman, että niistä aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5.4.1 Jätevesien käsittely muilla alueilla

Kohdassa yksilöidään jäteveden puhdistuslaitteistojen vaatimuksia. Saostussäiliöiden tarkoituksena on poistaa lähinnä kiintoainesta, ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsitteilymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Osastojen lukumäärävaatimusta harkittaessa voidaan yhdeksi lähtökohdaksi ottaa, että mikäli jätevesien joukossa on käymäläjätevesiä, tulee saostussäiliö olla kolmiosastaisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava ja pelkille pesuvesille riittää yleensä kaksiosastaisen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava saostussäiliö.

Jätevesien varsinaisten puhdistusmenetelmien osalta kohdassa mainitaan esimerkin omaisesti käytössä olevia päätteknikoita, joilla voidaan päästä vaadittavaan puhdistus-

tehoon. Saostussäiliöiden ja imetyksen tai maasuodatuksen vaihtoehtona voidaan käyttää myös muita menetelmiä esimerkiksi pienpuhdistamoja, mikäli niillä saavutetaan vastaava puhdistusteho. Kiinteistön omistaja vastaa kuitenkin viimekädessä siitä, että järjestelmästä ei aiheudu ympäristönsuojelulain kieltojen vastaisia päästöjä ympäristöön.

Jätevesien käsittelyssä tulee aina noudattaa ympäristönsuojelulain sekä valtioneuvoston talousjätevesien käsittelyä koskevan asetuksen vaatimuksia ja jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava ja mitoitettava ja järjestelmää käytettävä ja huollettava siten, että käsittelyllä saavutetaan asetuksen mukainen kuormituksen väheneminen.

Talousjätevesien ympäristöön joutuvaa kuormitusta on asetuksen mukaan vähennettävä orgaanisen aineen (BHK7) osalta vähintään 80 prosenttia, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 prosenttia ja kokonaistypen osalta vähintään 30 prosenttia verrattuna käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen (209/2011, 3 § 1. mom.)

5.4.2 Suojaetäisyydet muilla alueilla

Etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin (mm. Pienet jäteveden maapuhdistamot”; toimittaja Erkki Santala; Vesi- ja ympäristöhallituksen julkaisuja - sarja B, 1990). Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesien-suojelullisia ja toisaalta mm. mahdollisista hajuhaitoista johtuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisyä (YSL 5 § 1 mom.).

Erillisestä rantasauna- tai lomarakennuksesta tulevien vähäisten jätevesien johtaminen 30 metriä kauemmaksi rantaviivasta ei aina ole teknisesti kohtuullisin kustannuksin mahdollista, jos rakennus sijaitsee alle 30 metrin etäisyydellä rantaviivasta. Tämän vuoksi on perusteltua hyväksyä rakennuksen vähäisten pesuvesien imeyttäminen alle 30 metrin etäisyydelle rantaviivasta, ei kuitenkaan käytännössä rakennuksen ja rantaviivan väliselle alueelle.

Ympäristönsuojelulain 155 §:n 2 momentin mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymäläjätevesiä voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällaisia ns. harmaita pesuvesiä” voidaan katsoa syntyvän vähäisiä määriä mm. silloin, kun esimerkiksi rantasaunaa ei ole liitetty vesijohdoton ja käyttövesi joudutaan kantamaan tai se johdetaan tilapäisellä vesijohdolla saunaan.

Määriteltyjen vähimmäisvaatimusten lisäksi rantavyöhykkeellä tulee ottaa huomioon tulva-alueen erityispiirteet ja tulvan vaikutus jäteveden puhdistuslaitteistojen toimintaan. Keskeisintä on sijoittaa jätevesien käsittelylaitteistot tulva-alueella siten, että estetään jätevesien huuhtoutuminen tulvan aikana suoraan vesistöön. Imeytysputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen tulvatason yläpuolelle.

Suomen ympäristökeskus, ympäristöministeriö ja maa- ja metsätalousministeriö ovat julkaisseet vuonna 1999 oppaan "Ylimmät vedenkorkeudet ja sortumariskit ranta-alueille rakennettaessa", joka sisältää suosituksia alemmista rakentamiskorkeuksista. (Ympäristöopas nro 52. Suomen ympäristökeskus 1999). Oppaan tietoja voi soveltaa myös jätevesirakennelmiin. <https://helda.helsinki.fi/handle/10138/41088>, katso myös www.ymparisto.fi > Vesi ja meri > Tulviin varautuminen > Tulvariskien hallinta > Tulvien huomiointi maankäytön suunnittelussa

5.5 Vähäisen jätevesimäärän kohteet

Jos jätevedet eivät sisällä käymäläjätteitä ja jos niiden määrä on vähäinen eivätkä ne vaaranna ympäristöä, ne voidaan ympäristönsuojelulain mukaan johtaa puhdistamatta

maahan.

Käytössä olevissa vesikäymälättömissä asuinkiinteistöissä jätevesimäärä on yleensä vähäinen silloin, kun vuotuinen käyttö asukasvuorokausina on vähäistä ja käytettävä talousvesi kannetaan tai johdetaan siihen verrattavalla tilapäisellä vesijohdolla tai kiinteistö muutoin on veden käytön kannalta varusteluiltaan vaatimaton. Jos kiinteistöön kuuluvissa rakennuksissa on esimerkiksi sähkötoiminen paineellinen lämminvesivaraaja tai muu vastaava vesijohtoon kiinteästi kytketty talousveden lämmitysjärjestelmä, vesikäymälä, suihku, kylpyamme tai painevettä käyttävä sähköllä toimiva laite, kuten pyykinpesukone, astianpesukone tai vastaava, jätevesimäärää ei yleensä voida pitää vähäisenä. Myös ympäristöolot voidaan ottaa huomioon arvioitaessa jätevesien määrän vähäisyyttä.

6 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesun rajoitukset

6.1 Pohjavesialueet

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tästä johtuen pesemisen kieltäminen pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäröidyillä paikoilla, on ympäristön pilaantumisen vaaran vuoksi perusteltua. Satunnaisesti tapahtuva pesu maatilojen, omakotitalojen tai niihin verrattavien asuinkiinteistöjen pihassa on kuitenkin sallittua, mikäli se voidaan toteuttaa haitattomasti.

6.2 Katu- ja tiealueet, muut yleiset alueet ja rantavyöhykkeet

Yleisessä käytössä olevilla alueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on yleensä ollut kiellettyä kuntien järjestyssäännöissä. Järjestyssäännöt kumoutuivat 1.10.2003 voimaan tulleen järjestylain myötä ja kiello on perusteltua ottaa mukaan myös näihin määräyksiin, koska pesutoiminta esimerkiksi puisto- tai virkistysalueilla saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa vähentämällä yleistä viihtyisyyttä ja virkistyskäyttöön soveltumista. Vastaavasti pesutoiminta rantavyöhykkeillä aiheuttaa vesistön pilaantumisriskin, jos jätevedet pääsevät valumaan suoraan vesistöön.

Kieltoalueena on järjestyssäännön tarkoittamat yleinen alue ja liikenneväylä sekä näiden lisäksi rantavyöhykkeet, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

6.3 Muut alueet

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä tulee toteuttaa siten, että jätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi on perusteltua kieltää liuotinpohjaisten pesuaineiden käyttö, joiden käyttö edellyttäisi asianmukaista pesupaikkaa, josta kaikki jätevedet voitaisiin esikäsittelyn jälkeen johtaa jätevesiviemäriin tai viemäriverkon ulkopuolisilla alueilla umpikaivoon tai muuhun valvontaviranomaisen hyväksymään jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Ammattimainen tai muutoin laajamittainen pesutoiminta kiinteistöllä suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla ja siitä syntyy huomattavan paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön tulisi aiheuttamaan mitä ilmeisimmin ympäristön pilaantumista. Määräyksissä on tästä syystä edellytetty jätevesien esikäsittelyä ja viemäriin johtamista tai viemäriverkon ulkopuolisilla alueilla johtamista umpikaivoon tai muuhun valvontaviranomaisen hyväksymään jätevesien käsittelyjärjestelmään.

6.4 Matonpesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Pesuaineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon laskemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Tämän vuoksi tulee matot, tekstiilit ja muut vastaavat tavarat pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön. Lohjalla on mattojen pesua varten erikseen järjestettyjä matonpesupaikkoja, joista jätevedet johdetaan jätevedenpuhdistamolle.

7 § Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

7.1 Eri puolilta kuntaa lumenkaatoalueille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja muita likaineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, jotka saattavat levitä ympäristöön tai kulkeutua pohjaveteen lumen sulamisvesien mukana. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. Vesistöjen ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi tulee lumenkaatoalue sijoittaa siten, että pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta ja lumien ajo vesistöön on kielletty. Määräyksissä on täten kielletty lumenkaatopaikan sijoittaminen pohjavesialueelle

7.2 Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

8 § Lannan, virtsan ja säilörehun puristenesteen sekä jätevesilietteen levittäminen

8.1 ja 8.2 Määräyksellä, jolla rajoitetaan lietelannan, virtsan, puristenesteen yms. levittämistä pyritään turvaamaan pohjaveden laatua ja kunnallisten vedenottamoiden veden laatua ja terveellisyyttä tai talousvesikäytössä olevia vesistöjä.

Valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) 10 §:n 9 momentin mukaan talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30 - 100 metrin levyinen vyöhyke, jota ei lannoiteta lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla. Orgaanisilla lannoitevalmisteilla tarkoitetaan mm. puristenesteitä ja jaloittelualueiden valumavesiä.

3 LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

Jätteistä aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi näissä määräyksissä on annettu muita kuin järjestetyn jätehuollon tekniseen toteuttamiseen liittyviä määräyksiä. Määräysten tavoitteena on ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia ympäristönsuojelulain (527/2014) 1 §:n 3 kohdan mukaisesti.

9 § Jätteiden käsittely kiinteistöllä

Jätteiden keräystä ja käsittelyä koskevat säännökset on koottu pääosin jätelakiin ja sen nojalla annettuihin muihin säädöksiin, kuten kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin. Ympäristönsuojelulain yhtenä tavoitteena on kuitenkin ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia, joten ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä niihin liittyen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jätehuollon käytännön järjestämisestä määrätään jätehuoltomääräyksissä ja siltä osin kuin kyse on jätteistä aiheutuvan ympä-

ristön pilaantumisen ehkäisemisestä, on määräyksiä sisällytetty myös näihin ympäristönsuojelumääräyksiin. Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennalta ehkäisemään, joten lumenkaatopaikoista on otettu määräyksiin oma pykälä 2 luvun 7 §:ään.

9.1 Rakennustuotannon ja purkutyön jätehuollon määräyksessä edellytetään ilmoittamaan purkutyöstä ympäristönsuojeluviranomaiselle, mikä on tarpeen ympäristövalvonnan toteuttamiseksi.

9.2 Määräyksen tarkoituksena on estää ympäristölle ja terveydelle haitallisten kyllästysainesten, kuten raskasmetallien ja kreosoottien, leviämistä maaperään, pohjavesiin ja vesistöihin.

9.3 Pienimuotoinen, muu kuin ammatti- tai laitospäinen jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa ei edellytä ympäristölupaa, mutta sillä voi olla haitallisia vaikutuksia pohjaveteen, maaperään tai vesistöihin. Määräyksessä esitetään ehdot, joita noudattamalla näitä haittoja voidaan estää ja minimoida. Ilmoitusvelvollisuus on lisäksi tarpeen ympäristövalvonnan kannalta. Ilmoituksen perusteella ympäristönsuojeluviranomainen arvioi, onko jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa mahdollista.

Velvoite uudelle omistajalle annettavasta jätteen hyödyntämisestä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain 139 §:ään.

9.4 Jätteet tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn. Kotipuutarhan puutarhajätteiden ja puutuhkan hyödyntäminen pihassa ja puutarhassa on kuitenkin sallittua. Elintarvikevirasto EVIRA on antanut ohjeistusta eläinten hautaamisesta: www.evira.fi > Eläimet > Eläinsuojelu ja eläinten pito > Kuolleet eläimet.

9.5 Määräys on annettu kasvipölyjen jätteiden aiheuttaman vesistön ravinnekuormituksen minimoimiseksi sekä roskaantumisen estämiseksi.

9.6 Määräys on annettu yleisten jätteenkeräyspisteiden roskaantumisen estämiseksi.

10 § Vaaralliset jätteet

Vaarallista jätettä on jäte, joka kemiallisen tai muun ominaisuutensa vuoksi voi aiheuttaa erityistä haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

10.1 Erityisesti nestemäiset vaaralliset jätteet voivat aiheuttaa ympäristö- ja terveyshaittoja. Ympäristönsuojelulain 16 §:n perusteella maahan ei saa jättää tai päästää jätettä eikä muutakaan ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus (maaperän pilaamiskielto).

11 § Savukaasujen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy

11.1 Varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi määrältään suhteellisen pienistäkin savukaasuja muista ilmapäästöistä aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville. Ilman epäpuhtaudet voivat aiheuttaa terveyshaittoja erityisesti herkille väestöryhmille ja yksilöille. Pöly ja savu sekä niiden mukana mahdollisesti leviävät lika-aineet voivat aiheuttaa vahinkoa myös omaisuudelle ja sen käytölle.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa ja muissa tulisijoissa haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuttavien jä-

tepolttoaineiden ja -materiaalien käyttö. Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuvat käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta.

11.2 Oksien, risujen, lehtien sekä muiden jätteiden avopoltosta voidaan katsoa aiheutuvan naapuruushaittaa savuamisen, haitallisten aineiden päästöjen ja hajun muodossa, mikä vuoksi avopoltto on pääsääntöisesti kielletty taajaan rakennetulla alueella.

11.3 Taajaan asutun alueen ulkopuolella risujen ja oksien polton ei katsota lähtökohtaisesti aiheuttavan haittaa ympäristölle tai terveydelle. Polton osalta tulee kuitenkin noudattaa kohdan 11.1 määräystä. Kulotuksesta ilmoittamisvelvollisuus perustuu pelastuslain 8 §:ään.

11.4 Savu taikka muu ympäristölle ja/tai terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevilla asuinalueilla ja muissa häiriintyvissä kohteissa aiheuttaa viihtyisyyden vähentymistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Tämän vuoksi tulee varsinkin taajaan asutuilla alueilla kiinnittää erityistä huomiota savukaasupäästöjen päästökohteiden oikeaan sijoittamiseen.

Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.

Määräys perustuu yleisiin ympäristönsuojelulain 7 ja 20 §:n mukaisiin periaatteisiin, erityisesti ennaltaehkäisyn ja haittojen minimoinnin sekä ympäristön kannalta parhaan käytännön periaatteisiin.

12 § **Poltonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely**

Pienikin määrä jotakin terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauaskin onnettomuuspaikalta.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien turvallinen varastointi edellyttää käyttöturvallisuustiedotteissa annettujen ohjeiden noudattamista. Ohjeiden vastainen käsittely ja varastointi lisäävät ympäristöonnettomuuden riskiä. Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan ympäristön pilaantumisvaaran.

Kemikaalionnettomuuden ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja sekä säännöllistä laitteiden huoltoa ja tarkastamista. Nämä määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastoinnista on näiden määräysten lisäksi ohjeita TUKES - ohjeissa K1-97 ja K3-2006.

12.1 **Poltonesteiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesialueella**

Pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi uusien maanalaisten kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kokonaan kielletty. Maanalaisen säiliön vuodon sattuessa voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen taikka valua maanpinnan alapuolella pintavesistöihin kauaskin varsinaisesta onnettomuuspaikasta.

Ylitäytön seurauksena tapahtuvien vuotojen ehkäisemiseksi on varastosäiliöt varustettava lisäksi ylitäytön estävillä laitteilla. Mahdollisimman nopean vuotojen havaitsemisen varmistamiseksi tulee uusille säiliöille järjestää asianmukainen tarkkailujärjestelmä.

12.1.1 Maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi on nestemäisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien maanpäällisten säiliöiden oltava kaksoisvaipallisia tai kemikaalisäiliöt tai astiat on sijoitettava vuotojen varalta siten, että suoja-allas vastaa tilavuudeltaan vähintään 100 %:sti suoja-altaisiin sijoitettujen säiliöiden tai astioiden tilavuutta.

12.1.2 Sisätiloissa säilytettävät kemikaalit tulee pohjavesialueella säilyttää kaksoisvaipallisessa säiliössä tai siten, että säiliöt tai astiat sijaitsevat tiivislattiaisessa, kynnyksin tai lattiakaadoin varustetussa viemäröimättömässä tilassa tai erillisessä suoja-altaassa. Jos säiliö sijoitetaan rakennuksen sisätiloihin, tulee varmistua siitä, että lattia on tiivis ja kynnykset ja kaadot tarkoituksenmukaiset. Tilan tulee muodostaa vähintään säiliön tilavuuden suuruinen "suoja-allas" (tiivis lattia, tiiviit seinän ja lattian rajapinnat ja tarpeeksi korkeat lattian kaadot tai kynnykset). Isommilta uusilta säiliöiltä edellytetään kellaritiloihin sijoitettaessa erillistä suoja-allasta.

12.2 **Poltonesteiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesialueen ulkopuolella**

12.2.1 Muualla kuin pohjavesialueilla on ulkona säilytettävät kemikaalit säilytettävä kaksoisvaipallisessa säiliössä tai siten, että säiliöt tai astiat sijaitsevat tiivispohjaisella, reunuksellisella ja katoksellisella alustalla. Suurimman tilassa säilytettävän säiliön tai astian sisällön tulee mahdollisessa vuototilanteessa mahtua suoja-alueelle.

12.2.2 Pohjavesialueen ulkopuolella sisätiloissa säilytettäviltä kemikaaleilta edellytetään lähes samaa suojaustasoa kuin kohdassa 12.1.2 lukuun ottamatta kellaritiloihin sijoitettavien suurempien säiliöiden erillisen, vähintään 100 % suoja-altaan vaatimusta.

12.3 **Säiliöiden tarkastaminen**

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastosäiliöiden kunto tulee säännöllisin tarkastuksin varmistaa mahdollisten vuotojen tai muiden turvallisuuden kannalta merkittävien vikojen havaitsemiseksi. Tarkastusten avulla voidaan ennaltaehkäistä onnettomuuksia, jotka ovat seurausta laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta. Maanalaiset öljysäiliöt ovat varsinkin ikääntyessään usein ympäristöriski, koska niiden mahdollisia vuotoja on vaikea havaita. Lohjalla on maanalaisia öljysäiliöitä, joista osa on tärkeällä pohjavesialueella. Vuotaessaan maanalaiset öljysäiliöt aiheuttavat maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumisvaaran.

Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastamisesta on määrätty kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83). Päätöksessä on määrätty tarkastamisvelvoite koskemaan ai-noastaan tärkeällä pohjavesialueella olevia ja ilman bunkkeria sijoitettuja maanalaisia säiliöitä. Bunkkereiden ja muiden suoja-altaiden on todettu selvityksessä olevan puutteellisesti toteutettu ja aiheuttavan joissain tapauksissa jopa kohonneen riskin vahingon tapahtumiselle. Valtakunnallisen mm. öljysäiliöiden ja suoja-altaiden ja rakenteiden kuntoa kartoittaneen Cisteri-selvityksen raportin mukaan noin 50 % öljysäiliöiden suoja-altaista oli korjauksen tarpeessa ja noin 20 % edellytti pikaisia kunnostustoimenpiteitä. Raportin suositusten mukaan myös säiliöiden suoja-altaat ja putkistot tulee saattaa tarkastusten piiriin.

Koska säiliöt aiheuttavat selkeästi kohonneen riskin pohjavesialueilla, vaaditaan näillä alueilla tarkastuksia useammin. Pohjaveden pilaamiskielto sisältää vaaran aiheuttamisen kiellon. Öljy voi aiheuttaa jo pieninä pitoisuuksina laajojen pohjavesivarojen pilaantumisen. Tästä syystä on perusteltua vaatia näille toiminnoille ennaltaehkäisevä tarkas-

tusvelvollisuus, millä voidaan ratkaisevasti vähentää ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaista vaaraa pohjavesille. Toimintojen aiheuttaman vaaran konkretisoituminen voi loukata myös ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoa. Tarkastusten määrääminen perustuu lisäksi ympäristönsuojelulain 7 ja 20 §:n periaatteiden ja toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuden 6 § täsmentämiseen.

Pohjavesialueella aiheuttavat maanpäällisetkin säiliöt riskin pohjavedelle, rantavyöhykkeellä olevat säiliöt voivat pilata vesistöjä ja käyttöiltään vanhat tai teknisesti epätyytyttävästi toteutetut säiliöt ovat jo aiheuttaneet öljyvahinkoja. Koska käytännössä on hyvin vaikea erotella erilaisia riskitekijöitä ja varsinkin todeta tietyn ikäiset tai tyyppiset säiliöt riskittömiksi, on tarkastusvelvollisuus ulotettu kaikkiin säiliöihin niin, että ne tulevat tarkastetuiksi vähintään kerran kymmenessä vuodessa.

Ensimmäinen tarkastus on määrätty tehtäväksi kaikilla säiliöillä 10 vuoden kuluttua säiliön ensiasennuksesta. Tällä tarkoitetaan tilannetta, jossa uusi säiliö otetaan ensimmäisen kerran käyttöön. Aikaisemmin Lohjan, Karjalohjan ja Nummi-Pusulan määräyksissä oli pohjavesialueilla maanalaisilla säiliöillä tarkastusvelvoite viiden vuoden välein. Määräyksellä on yhdenmukaistettu ympäristönsuojelumääräyksiä kemikaalilainsäädännön vaatimuksiin. Määräykseen on myös lisätty velvoite noudattaa tarkastusliikkeen esittämää tarkastusväliä, mikäli se on tiukempi kuin ympäristönsuojelumääräyksissä edellytetty tarkastusväli.

12.4 Tiedot öljysäiliöistä

Määräys on annettu ympäristönsuojelulain 172 §:n perusteella, jonka mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus valvontaa ja ympäristönsuojelulain täytäntöönpanoa varten saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja ja tarkkailla toimintojen ympäristövaikutuksia.

12.5 Maanalaisten kemikaalisäiliöiden poistaminen

Käytöstä poistetut öljysäiliöt aiheuttavat kohonneen ympäristön pilaantumisen vaaran, ellei niitä asianmukaisesti tarkasteta ja poisteta säiliöön mahdollisesti jäänyttä öljyä. Poistamisen yhteydessä on myös aistinvaraisesti mahdollista varmistaa se, ettei säiliö ole toiminnassa oloaikanaan aiheuttanut öljyvuotoa tai muuta vahinkoa maaperälle, jossa se on. Ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskiellon nojalla jätettä ei saa jättää maaperään siten, että seurauksena on vaaran tai haitan aiheutuminen siitä terveydelle tai ympäristölle. Käytöstä poistettu öljysäiliö on lain tarkoittamaa jätettä, minkä sen omistaja on velvollinen poistamaan ja toimittamaan asianmukaisesti käsiteltäväksi.

13 § Polttonesteiden jakelu

Polttonesteiden jakeluasemia koskevat määräykset on annettu jakelupisteille, joiden säiliöiden yhteenlaskettu säiliötilavuus on alle 10 m³. Näitä suuremmille säiliöille tulee tapauksesta riippuen hakea joko rekisteröintiä tai ympäristölupaa ja niitä koskevat myös kauppa- ja teollisuusministeriön jakeluasemapäätöksen määräykset sekä valtioneuvoston asetus polttonesteen jakeluasemien ympäristönsuojelumääräyksistä.

Polttoaineiden leviämistä voidaan tehokkaasti vähentää varaamalla imeytysainetta ja keräysvälineistöä käyttökohteiden läheisyyteen.

13.1 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueella

Ympäristönsuojelulain 202 §:n perustelujen mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset perustuvat maaperän ja pohjaveden pilaamiskielloille. Pohjaveden pilaamiskielto sisältää vaaran aiheuttamisen kiellon. Öljy aiheuttaa jo pieninä pitoisuuks-

sina laajojen pohjavesivarojen pilaantumisen. Tästä syystä on perusteltua vaatia näille toiminnoille vuotoja ennaltaehkäisevät laitteistot ja muu suojaus, jolla kyetään torjumaan jo tapahtuneen vuodon ympäristöä pilaava vaikutus. Näillä ennalta esto- ja varautumismenettelyillä voidaan ratkaisevasti vähentää ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaista vaaraa pohjavesille. Toimintojen aiheuttaman vaaran konkretisoituminen voi loukata myös ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoa. Määräyksissä on huomioitu jakeluasemastandardi SFS 3352, kuudes painos.

13.1.1 **Jakelualue**

Jakelualueen suojausrakenteen tarkoituksena on estää jakelualueelle tankkauksen yhteydessä mahdollisesti vuotaneen polttonesteen pääsy maaperään. Vuoto ohjataan jakelualueelta viemäroinnin kautta öljynerottimeen. Rakenteeseen kuuluvan tiivistyskerroksen tarkoituksena on rajata mahdollisen vahingon yhteydessä likaantuva maamassa tiivisteiden yläpuoliseen maakerrokseen.

Määräyksissä on jakelualueen päällystämällä, tiivistyskerroksella ja salaojitetulla öljynerottimella pyritty estämään öljyn pääseminen maaperään ja sitä kautta pohjaveeseen.

Kestopinnoitteena käytetty asfalttibetoni tai betonilaatta toimii samalla tiivistyskerroksena, mikäli käytetty materiaali on tiivis ja kestää öljytuotteiden liuottavaa vaikutusta. Asfalttibetonin osalta sopivaksi rakenteeksi katsotaan vähintään 50 mm:n vahvuinen tiivis asfalttibetoni, jonka tyhjätila on alle 3 % ja vedenläpäisevyys on alle 10 -9 m/s ja jonka sideaineena on käytetty polymeerimodifioitua bitumia. Asfalttimassa levitetään ja tiivistetään kahteen kerrokseen. Betonilaatan tulee olla vahvistettu teräsbetonilaatta, jonka pinta on hierretty tiiviiksi ja jonka vahvuus on, vähintään 200 mm. Betonilaattojen saumojen tiivistysaineen tulee kestää polttonesteen liuottavaa vaikutusta.

Tiivistyskerroksena käytetään vähintään 1,5 mm hitsattavaa HDPE-tiivistyskalvoa tai muuta vastaavat ominaisuudet omaavaa öljytuotteille soveltuvaa tiivistysrakennetta, joka tiiviiden, asennettavuuden ja teknisen käyttöiän osalta vastaa vähintään em. HDPE-tiivistyskalvoa. Tiivistyskalvot asennetaan syvyys suunnassa vähintään 200 mm etäisyydelle toisistaan.

Tiivistyskalvon ja jakelukorokkeen välinen liitos tulee tiivistää tai tiivistyskalvo viedä jakelukorokkeen alta.

Koska tiivistyskerrosta on käytännössä mahdotonta tehdä jo pinnoitetun kentän alle, määräystä ei ole ulotettu tältä osin jo olemassa oleviin jakelualueisiin. Tiivistyskerros ja se, että se on salaojitettu öljynerottimeen, lisäävät huomattavasti tankkausalueiden turvallisuutta.

13.1.2 **Säiliöiden täyttöpaikka**

Näissä määräyksissä edellytetään pohjavesialueelle sijoitettavilta uusilta jakelupisteiltä pohjavesiriskin minimoimista määräämällä pinnoitettaviksi säiliöiden täyttöpaikat kohtaa 12.1 vastaavilla rakenteilla. Suojausrakenteen tulee ulottua poikittaissuunnassa säiliöauton keskilinjasta 0,25 m täyttöputken taakse. Pituussuunnassa suojausrakenteen tulee kattaa 7 m alue tarkoituksenmukaisesti sijoitettuna kuitenkin siten, että vähintään 1,5 m täyttöputken molemmin puolin on suojattu.

13.1.3 **Siirrettävät työmaa-alueilla käytettävät jakelupisteet**

Siirrettävillä jakelupisteillä tarkoitetaan lähinnä tilapäisessä käytössä työmailla olevia jakelupisteitä. Siirrettävien työmaa-alueilla käytettävillä jakelupisteillä ei ole toiminnan luonteesta johtuen mahdollista toteuttaa kaikkia edellisissä kohdissa esitettyjä suojaus-

rakenteita. Mikäli säiliötä ei varsinaisessa varastointipaikassaan (varikolla) käytetä tankkaukseen, edellytetään säiliöltä 12 §:n mukaisia suojarakenteita. Muussa tapauksessa tulee noudattaa kohtien 13.1.1 ja 13.1.2 määräyksiä.

13.2 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueen ulkopuolella

13.2.1 Veneasemat

Veneasemilta edellytetään erityisiä suojauksia vesistöjen pilaantumisen estämiseksi. Mikäli veneasema sijaitsee pohjavesialueella, tulee noudattaa edellä esitettyjä pohjavesialueella sijaitsevien jakelupisteiden määräyksiä. Mikäli jakelupisteen sijainti sen mahdollistaa, on täyttöpaikan täytettävä kohdan 13.1.2 määräykset.

4 LUKU MELUA AIHEUTTAVA TOIMINTA

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 2 kohdan mukaan voidaan antaa määräyksiä tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai tärinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi konserttien järjestämistä kaupunkien keskusta-alueilla, katutöitä, äänenvahvistimien käyttöä ja muita vastaavia toimia. Käytännössä määräykset voidaan rajoittaa koskemaan poikkeuksellisia kellonaikoja. Määräyksiä voidaan antaa myös esimerkiksi melua aiheuttavien töiden tiedottamisesta haittaa mahdollisesti kärsiville.

14 § Häiritsevää melua koskevat määräykset

14.1 Vastaava säännös on ollut kumotuissa järjestyssäännöissä ja se on annettu terveys- ja viihtyvyystekijöiden turvaamiseksi.

14.2 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja riittävän häiriöttömän lepoajan varmistamiseksi kielletty yöaikana. Määräystä ei ole yleisen turvallisuuden säilyttämiseksi ja elinkeinonharjoittajien oikeudenmukaisen kohtelun turvaamiseksi ulotettu koskemaan yhteiskunnan toiminnan taikka elinkeinon harjoittamisen kannalta välttämättömiä tilapäisiä tai kertaluonteisia toimintoja. Kiellosta voidaan poiketa hyväksytyin ympäristöluvan tai meluilmoituksen nojalla.

Taajaan rakennetulla alueella on varsinkin asuntoalueisiin kohdistuva yöaikainen melu häiritsevää ja tästä syystä on perusteltua rajoittaa toiminnat, jotka voidaan suorittaa myös päiväsaikaan vain päiväsaikaan tehtäviksi. Jätteen kuormaus, normaalit määräaikaisten korjaustyöt ja lumenauraus, mikä ei liikenteen kannalta ole välttämätöntä tehdä yöllä, on määräyksen perusteella ajoitettava klo 22.00 - 6.00 ulkopuoliseen aikaan ja pyhäpäivien ulkopuolelle. Määräyksissä on huomioitu jätehuoltomääräysten aikarajaus jätteiden kuormaamiselle.

14.3 Määräys rajoittaa äänentoistolaitteiden häiritsevää käyttöä ja on tarpeen yleisen viihtyvyyden turvaamiseksi ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi.

14.4 Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen

14.4.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten esimerkiksi rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevän. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytyksiä ei ole määritelty laissa täsmällisesti. Melun erityinen häiritsevyys arvioidaan kokonaisharkinnan perusteella, jossa otetaan huomioon esimerkiksi paikalliset olosuhteet. Tästä syystä kunnan ympäristöviranomaisen ilmoituskäytäntöä on ympäristönsuojelumääräyksissä pyrittävä kohdentamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin ja vastaavasti karsia ilmoitusvelvollisuuden piiristä vähemmän haitallisiksi koetut toiminnot.

Määräykseen on otettu toimenpiteen tai tapahtuman järjestäjälle velvollisuus tiedottaa siitä alueen asukkaille.

Määräyksessä on lueteltu toimenpiteitä ja tapahtumia, jotka aikaansaavat määräyksessä luetelluilla lisävalifioinneilla melua tai tärinää, joka on erityisen häiritsevää.

1) Räjähdytystyö ja lyöntipaalutus ovat, varsinkin kun niiden aiheuttama melu ja tärinä on pitempikestoista tai ulottuu öiseen aikaan, erityisen häiritsevää.

2) Suuret ulkoilmatilaisuudet, jotka järjestetään asuinalueiden läheisyydessä aiheuttavat tyypillisesti meluhäiriötä.

3) Moottoriurheilukilpailut asuinalueiden vaikutuspiirissä aikaan saa melua, jossa erityisen häiritsevyyden kynnyksensä ylittyy.

14.4.2 **Meluilmoituksen tekeminen**

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä säädetään ilmoitus tehtäväksi hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä ole määräystä tätä lyhemmästä ilmoitusajasta.

14.4.3 **Meluilmoitusta ei tarvitse tehdä**

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä on säädetty tilanteita, joissa ilmoitusvelvollisuutta ei ole. Näistä yksityishenkilön talouteen ja puolustusvoimien toimintaan liittyvät on otettu informaatioluonteisina tähän. Lisäksi ympäristönsuojelumääräyksillä rajoitetaan ilmoitusvelvollisuutta.

Näissä määräyksissä on määrätty tiedottamisvelvollisuudesta, jotta naapurit ja viranomaiset osaavat ennalta varautua mahdollisiin häiriöihin. Ympäristönsuojelulain 60 §:n perusteella tehtävässä melupäätöksessä voidaan toiminnanharjoittajalle asettaa tiedottamisvelvollisuus. Tässä määräyksessä annettuina aikoina voidaan toimintaa harjoittaa meluilmoitusta tekemättä, mutta tiedottamisvelvollisuus on säilytetty, jotta vaikutuspiirissä olevat naapurikiinteistöt voivat varautua meluun ja tietävät sen kestoajat.

15 § **Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus- ja puhtaanapito- töistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta**

Määräyksessä mainituista rakennus- ja kunnostustoimenpiteistä saattaa syntyä melua, hajua tai pölyä taikka muuta näihin verrattavaa räsistä ympäristölle, joka voi tietyissä olosuhteissa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai viihtyisyys-haittaa kohteen läheisyydessä. Ennakoon toteutetuilla riittäväillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi.

15.1 Koska suihkupuhallus ja muut kunnostustyöt aiheuttavat kokemusperäisesti melu, pöly ja muita haittoja tiiviisti rakennetuilla alueilla on näiden töiden suorittaminen meluilmoitusta tekemättä rajattu arkityöajaksi 14.4.3 kohdassa 6.

Taajaan asutulla alueella tulee rakennus- ja kunnossapitotoimenpiteitä tehtäessä kiin-

nittää erityistä huomiota toimenpiteistä aiheutuvien haittojen vähentämiseen ja rajoittamiseen naapureiden läheisyyden vuoksi. Riittävän häiriöttömän ajan takaamiseksi toimenpidealueen läheisyydessä on katsottu tarpeelliseksi rajoittaa häiriöitä aiheuttavien toimenpiteiden suorittamista. Rakennusmateriaalit saattavat sisältää haitallisia aineita kuten PCB:tä ja lyijyä, joten määräyksellä on pyritty estämään näiden haitta-aineiden pääsy ympäristöön.

16 § Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito

16.1 Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa ja varsinkin kunnan taajama-alueella ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittavat siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä.

16.2. Määräyksissä pyritään ohjaamaan tiesuolauksen välttämiseen ympäristöhaittojen minimoimiseksi.

17 § Yleisötilaisuuksien järjestäminen

Pykälän tarkoituksena on kertoa etenkin yleisötilaisuuksia suunnitteleville se normausta, joka heidän tulee ottaa huomioon järjestäessään yleisötapahtuman. Tällä toivotaan voivan helpottaa ilmoitusvelvollisuuden selvittämistä ja asiointia kunnassa.

17.1 Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Meluilmoituksen tekemisestä on säädetty erikseen kohdassa 14.4. Tässä annetaan määräyksiä, joita tulee noudattaa riippumatta meluilmoituksen tekemisestä.

Äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen. Suuntauksien ja säätöjen avulla melutaso voidaan pitää riittävän alhaisena melusta aiheutuvien viihtyisyys- ja terveyshaittojen estämiseksi.

17.2 Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Yleisötilaisuus saattaa joissakin tapauksissa kestää useitakin vuorokausia, joten yleisen viihtyisyyden ja siisteyden ylläpitämiseksi on tapahtumapaikan yleisestä siisteydestä huolehdittava koko tilaisuuden ajan. Ympäristölle haitattomin tapa huolehtia yleisötilaisuudessa syntyvistä jätevesistä on johtaa ne yleiseen viemäriverkostoon. Mikäli viemäriin johtaminen ei ole mahdollista, on vedet kerättävä tiiviiseen säiliöön ja toimitettava käsittelyyn. Tilaisuuden jätevesien määrä saattaa kävijämäärästä riippuen olla niin suuri, että niiden käsittelyä syntypaikalla ei voida ilman ympäristön pilaantumisen vaaraa toteuttaa. Yleisen siisteyden ja haitallisten ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi on tärkeää, että tapahtumapaikalla on riittävästi käymälöitä yleisön vapaasti käytettävissä.

Määräyksessä on selvitetty se, että yleisötilaisuuden järjestäjän on noudatettava kunnan jätehuoltomääräyksiä. Määräykseen on otettu suurten yleisötilaisuuksien järjestäjille velvollisuus tarvittaessa selvittää etukäteen arvioitu jätemäärä ja sen koostumus, miten jätehuolto aiotaan toteuttaa ja esimerkiksi miksi käytetään kertakäyttöastioita. Selvityksen vaatimismahdollisuus on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Suurena yleisötilaisuutena pidetään määräyksen mukaan sellaista yleisötilaisuutta, johon ennakoitaan osallistuvan yhtä aikaa yli 500 henkilöä (STM-asetus suurten yleisötilaisuuksien hygieenisestä järjestelystä ja jätehuollosta 405/2009).

5 LUKU MAALÄMPÖKAIVOT

18 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

18.1 Koska maalämmön hyödyntämiseen liittyvät porakaivot ja maalämpöputkistot, niiden rakentaminen ja käyttö, aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, on niiden rakentaminen kielletty 500 m etäisyydellä kunnallisesta vedenottamosta. Maaperä- ja pohjavesiolosuhteiden selvittäminen riittävällä tarkkuudella porakaivojen ulottuessa 200 - 300 metrin syvyydelle, jotta voitaisiin varmuudella arvioida toimenpiteen haitattomuus, ei nykykäsityksen mukaan ole mahdollista. Lisäksi porakaivojen asianmukaisen käytön valvonta on mahdotonta. Maalämpökaivojen käyttöön liittyy riski, että lämmönsiirtonesteinä käytetään haitallisia ja jopa myrkyllisiä aineita. Ruotsissa, jossa maalämpökaivoja on asennettu runsaasti, säädellään maalämpökaivojen rakentamista seuraavasti: vedenottamon ns. primäärisellä suojavyöhykkeellä ei sallita porakaivojen rakentamista. Primäärinen suojavyöhyke määritellään siten, että primäärisen suojavyöhykkeen ulkoreunalta pohjaveden virtaus vedenottamolle kestää 100 päivää. Sekundäärisellä suojavyöhykkeellä sallitaan porakaivojen rakentaminen erityisessä lupamenettelyssä. Sekundäärinen suojavyöhykkeen ulkoreunalta pohjaveden virtaus vedenottamolle kestää vuoden. Lohjan pohjavesialueilta ei ole esimerkiksi määritetty vastaavia suojavyöhykkeitä eikä mm. pohjaveden virtausnopeuksista ole juurikaan tietoja. Mikäli lämpökaivojen rakentaminen sallittaisiin tärkeillä pohjavesialueilla, vaatisi se huomattavia selvityksiä toiminnanharjoittajilta ja mahdollisesti vesilaitokselta.

6 LUKU VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN

19 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin kohdan 6 mukaan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä tarpeellisten tietojen antamisesta valvontaa varten.

Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin kohdan 1 mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Viranomaiset ovat myös velvollisia luovuttamaan tietoja. Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin kohdan 3 mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämiseksi riittävässä määrin, silloin, kun on perusteltua aihetta epäillä toiminnasta aiheutuvan tämän lain vastaista ympäristön pilaantumista. Määräys liittyy myös ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläölovelvollisuuteen, jonka mukaan kaikilla ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

20 § Tiedot vesialtaiden kaivamisesta

Vesialtaiden kaivaminen ja niiden suunniteltu käyttö saattaa aiheuttaa vesistön pilaantumista tai muita ympäristö- tai terveyshaittoja, jonka vuoksi ennakoilmoitus toimenpiteestä on tarpeen.

21 § Tiedot pohjavesialueelle rakennettavista kiinteistä polttonesteen jakelupisteistä

Pohjavesialueelle suunnitellusta jakelupisteestä tulee ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle, jotta voidaan arvioida mahdollisen ympäristöluvan tarve.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 4 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lainkohdan perustelujen mukaan poikkeamismenettelystä ja poikkeamisen edellytyksistä voidaan antaa tarkempia määräyksiä. Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita on tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin laissa säädetään muutoksenhausta ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä.

22 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti. Ympäristönsuojelumääräykset on annettu 1 §:n mukaisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, joten poikkeamislupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että toiminnan harjoittaja tai tapahtuman järjestäjä kykenee näistä määräyksistä poikkeavalla muulla hyväksyttävällä tavalla.

23 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrätyin poikkeuksin. Määräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 224 §:ssä ja 225 §:ssä.

8 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 202 §:ssä on säädetty.

25 § Siirtymäkausimääräykset (KV 14.2.2018 § 22)

25.1 Entisen Sammatin alueelle on annettu vastaavan pituinen siirtymäaika kuin on ollut entisen Lohjan, Karjalohjan ja Nummi-Pusulän alueilla.

Säiliöiden tarkastuksen osalta on annettu siirtymäaika, koska kaikkia määräysten piiriin tulevia säiliöitä ei ole mahdollista tarkastaa heti ja siitä syystä, että se vaatii monissa tapauksissa investointeja uuteen tekniikkaan ja rakenteisiin. Vastuussa oleville on näin taattu kohtuullinen aika toteuttaa uusien vaatimusten mukaiset tarvittavat uudistukset. Asianmukaisilla tarkastuksilla voidaan alkuvaiheessa varmistaa se, että varastotilojen puutteista johtuvaa onnettomuusriski voidaan pitää mahdollisimman pienenä. Kaikkien olemassa olevien terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalisäiliöiden tarkastamisen varmistamiseksi on säiliöiden tarkastamiselle annettu siirtymäsäännöksissä määräaika. Määräys ei koske säiliöitä, jotka on todisteellisesti tarkastettu näiden määräysten mukaisesti tai sellaisia säiliöitä, joilla ei vielä ole näiden määräysten mukaan tarkastusvelvoitetta.

25.2 Polttoaineiden jakelupisteille asetettavat uudet ympäristövaatimukset vaativat investointeja vanhoihin järjestelmiin tai niiden kokonaan korvaamista uusilla, mistä syystä

kolmen vuoden määräaikaa määräysten voimaantulosta on pidetty perusteltuna entisen Sammatin alueella. Entisen Karjalohjan alueella sellaiset jakelupisteet, jotka on rakennettu tai uudistettu silloisten määräysten mukaan tulee saattaa näiden määräysten mukaisiksi kymmenen vuoden kuluessa näiden määräysten voimaantulosta.

- 25.3 Määräyksissä on kielletty lumenkaatopaikkojen sijoittaminen tärkeälle pohjavesialueelle. Lumenkaatopaikkoja kuitenkin sijaitsee tärkeillä pohjavesialueilla, joten ympäristönsuojelumääräysten toteuttamiseksi annetaan siirtymäaika vuoden 2025 loppuun asti, jolloin haetaan uusi korvaava lumenkaatopaikka. Lohjan kaupunginhallitus on päättänyt 18.6.2012 § 217, että kaupunginhallitus määrää pohjaveden suojelusuunnitelman toimintaa sitovaksi ohjeeksi pohjaveden suojelua koskevien teknisen lautakunnan alaisien asioiden valmistelussa. Lohjan pohjavesialueiden suojelusuunnitelman kohdassa 6.2.9. sanotaan, että useiden kiinteistöjen yhteisten lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueille on kielletty ja että lumen vastaanottoaikan sijoittaminen pohjavesialueelle niin, että sulamisvedet voivat aiheuttaa pohjavesialueiden pilaantumista, on kielletty.

26 § Aikaisempien määräyksien kumoaminen

Uusilla ympäristönsuojelumääräyksillä kumotaan aikaisemmin voimassa olleet Lohjan, Nummi-Pusulan ja Karjalohjan ympäristönsuojelumääräykset.